

Wtorek, 10 marca 2015 r.

P8_TA(2015)0051

Sprawozdanie roczne dotyczące polityki konkurencji UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE (2014/2158(INI))**

(2016/C 316/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 6 maja 2014 r. dotyczące polityki konkurencji za rok 2013 (COM(2014) 0249) i towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2014)0148),
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 101–109,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 169/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie stosowania zasad konkurencji do transportu kolejowego, drogowego i żeglugi śródlądowej ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie ustalania wysokości szkody w dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia art. 101 lub 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 4 lutego 2011 r. pt. „Konsultacje publiczne. W stronę spójnego europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń” (SEC(2011)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. pt. „W kierunku europejskich horyzontalnych ram w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń” (COM(2013)0401),
- uwzględniając zalecenie Komisji 2013/396/UE z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych zasad dotyczących mechanizmów zbiorowego dochodzenia roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk oraz roszczeń odszkodowawczych w państwach członkowskich, dotyczących naruszeń praw przyznanych na mocy prawa Unii ⁽⁵⁾,
- uwzględniając ekspertyzę opublikowaną w czerwcu 2012 r. przez departament tematyczny Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej pt. „Dochodzenie roszczeń zbiorowych w ramach prawa ochrony konkurencji”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. opublikowany na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie AT.39740 – Google ⁽⁶⁾,
- uwzględniając zobowiązania przedstawione Komisji na podstawie art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie COMP/39.398 – Visa MIF,

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 61 z 5.3.2009, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 5.12.2014, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 167 z 13.6.2013, s. 19.⁽⁵⁾ Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 60.⁽⁶⁾ Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 22.

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw ⁽¹⁾ (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw),
- uwzględniając konsultacje Komisji z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw w UE – projekt zmiany uproszczonej procedury i rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 października 2008 r. w sprawie zastosowania zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego ⁽²⁾ (komunikat bankowy),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. pt. „Dokapitalizowanie instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji” ⁽³⁾ (komunikat o dokapitalizowaniu),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2009 r. w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym ⁽⁴⁾ (komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa ⁽⁵⁾ (komunikat w sprawie restrukturyzacji),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie tymczasowych wspólnotowych ram prawnych w zakresie pomocy państwa ułatwiających dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego ⁽⁶⁾ (pierwotne ramy tymczasowe),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 grudnia 2010 r. pt. „Tymczasowe unijne ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego” ⁽⁷⁾ (nowe ramy tymczasowe, zastępujące ramy prawne, które wygasły 31 grudnia 2010 r.),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego (komunikat bankowy) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając dokument analityczny Komisji dla Komitetu Ekonomiczno-Finansowego w sprawie przeglądu wytycznych dotyczących pomocy państwa na restrukturyzację banków,
- uwzględniając ekspertyzę departamentu tematycznego Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej z czerwca 2011 r. pt. „Pomoc państwa – zasady na czas kryzysu dla sektora finansowego i gospodarki realnej”,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania reguł Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa w odniesieniu do rekompensaty z tytułu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽⁹⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji 2012/21/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011)” ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 195 z 19.8.2009, s. 9.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 16 z 22.1.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 6 z 11.1.2011, s. 5.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 216 z 30.7.2013, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 4.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 7 z 11.1.2012, s. 3.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 15.

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie reformy zasad UE dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 lutego 2012 r. pt. „Unowocześnienie unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa” (COM(2012)0209),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa ⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 30 lipca 2012 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa oraz rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego (COM(2012)0730),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 5 lipca 2012 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (COM(2012)0725),
- uwzględniając wytyczne Komisji dotyczące pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw kolejowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie polityki regionalnej będącej częścią szerszych programów pomocy państwa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając porozumienie ramowe z dnia 20 października 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską ⁽⁶⁾ (zwane dalej „porozumieniem ramowym”), w szczególności jego ust. 9, 12, 15 i 16,
- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie 23. sprawozdania Komisji na temat polityki konkurencji – 2003 r. ⁽⁷⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji w 2004 r. ⁽⁸⁾, z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji za rok 2005 ⁽⁹⁾, z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących polityki konkurencji za rok 2006 i 2007 ⁽¹⁰⁾, z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2008 ⁽¹¹⁾, z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2009 ⁽¹²⁾, z dnia 2 lutego 2012 r. na temat rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE ⁽¹³⁾, z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE ⁽¹⁴⁾ i z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 20 czerwca 2013 r. pt. „W kierunku skuteczniejszej kontroli łączenia przedsiębiorstw”,
- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 9 lipca 2014 r. pt. „W kierunku skuteczniejszej kontroli łączenia przedsiębiorstw”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie umów o współpracy UE w zakresie stosowania polityki konkurencji – dalsze działania ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2012, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 51.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0026.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184 z 22.7.2008, s. 13.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0267.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 304 E z 1.12.2005, s. 114.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 143.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 105.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 43.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 16.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 60.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 239 E z 20.8.2013, s. 97.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0268.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0576.

⁽¹⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0079.

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- uwzględniając oświadczenie komisarz ds. konkurencji Margrethe Vestager z dnia 6 listopada 2014 r. dotyczące dochodzeń w sprawie pomocy państwa w zakresie opodatkowania,
 - uwzględniając tabelę wyników agendy cyfrowej Komisji z 2014 r.,
 - uwzględniając art. 52 oraz art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0019/2015),
- A. mając na uwadze, że granice państwowe i sztuczne bariery nadal dzielą niektóre sektory na jednolitym rynku, a jednocześnie niepokojące praktyki, takie jak dumping socjalny lub niewłaściwe wykorzystanie funduszy strukturalnych, budzą obawy, którymi również należy się zająć w ramach polityki konkurencji UE; mając na uwadze, że konkurencja nie działa w sposób równie zadowalający we wszystkich państwach członkowskich;
- B. mając na uwadze, że polityka konkurencji sama w sobie służy ochronie demokracji europejskiej, ponieważ zapobiega nadmiernej koncentracji władzy gospodarczej i finansowej w rękach nielicznych, co osłabiałoby zdolność europejskiej władzy politycznej do działania niezależnie od dużych grup przemysłowych i bankowych;
- C. mając na uwadze, że polityka konkurencji oparta na równych warunkach działania we wszystkich sektorach jest kamieniem węgielnym europejskiej społecznej gospodarki rynkowej oraz zasadniczym narzędziem zapewniającym prawidłowe funkcjonowanie dynamicznego, skutecznego, zrównoważonego i innowacyjnego rynku wewnętrznego, pobudzającym wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy oraz pozwalającym osiągnąć konkurencyjność w skali światowej; mając na uwadze, że w związku z tym kryzys gospodarczy i finansowy nie powinien stanowić pretekstu do łagodzenia zasad egzekwowania reguł konkurencji;
- D. mając na uwadze, że co roku z powodu istnienia karteli narastają straty w wysokości 181–320 miliardów EUR, tj. około 3 % PKB UE;
- E. mając na uwadze, że w okresie od 2008 r. do końca 2011 r. bankom w UE przyznano w ramach pomocy państwa równowartość 1,6 biliona EUR;
- F. mając na uwadze, że uchylanie się od opodatkowania, oszustwa podatkowe oraz raje podatkowe, kosztujące podatników UE szacunkowo 1 bilion EUR rocznie z tytułu utraconych przychodów, zakłócają konkurencję na jednolitym rynku między przedsiębiorstwami płacącymi podatki a przedsiębiorstwami, które tego nie czynią;
- G. mając na uwadze, że obywatele europejscy pragną otrzymywać usługi publiczne wysokiej jakości i po przystępnych cenach;
- H. mając na uwadze, że ściśle stosowanie zasad prawa konkurencji jest korzystne przede wszystkim dla konsumenta, natomiast brak konkurencji prowadzi do niewłaściwej alokacji zasobów i niższej wydajności;
- I. mając na uwadze, że pod względem kosztów energii wyniki europejskiego jednolitego rynku są gorsze od wyników USA, a rozrzut cen wynosi 31 % w porównaniu z 22 % w USA;
- J. mając na uwadze, że utworzenie „paszportu zarządzania jednolitym rynkiem” zmniejszyłoby zakłócenia konkurencji oraz rozdrobnienie jednolitego rynku, zwiększając jednocześnie potencjał wzrostu gospodarki europejskiej;
- K. mając na uwadze, że pomyślny rozwój MŚP w warunkach wolnej konkurencji jest jednym z najistotniejszych warunków wstępnych tworzenia miejsc pracy, trwałego wzrostu, innowacyjności i inwestycji; mając na uwadze, że MŚP, które stanowią 98 % przedsiębiorstw w UE, dotyka w wielu państwach członkowskich poważna zapaść kredytowa;
- L. mając na uwadze, że swobodny przepływ towarów, usług, osób i kapitału ma zasadnicze znaczenie dla wzrostu; mając na uwadze, że protekcjonizm może ograniczyć długoterminowe perspektywy wzrostu przemysłu krajowego;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- M. mając na uwadze, że czas trwania ujawnionych karteli waha się od 6 do 14 lat od czasu ich rozpoczęcia, a ich istnienie wpływa na gospodarkę przez większe obciążenie klientów, a w ostatecznym rozrachunku – konsumentów;
- N. mając na uwadze, że jednolity patent UE stanowi krok w stronę urzeczywistnienia jednolitego rynku i wszystkie państwa członkowskie powinny w nim uczestniczyć;
- O. mając na uwadze, że w związku z opublikowaniem przez Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych dokumentów dotyczących tzw. afery „LuxLeaks” wskazuje się na konieczność przeprowadzenia gruntownego i niezależnego dochodzenia w sprawie praktyk indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w państwach członkowskich oraz ich zgodności z unijnymi przepisami dotyczącymi kontroli pomocy państwa; mając na uwadze, że dla pomyślnego osiągnięcia tego i innych celów zasadnicze znaczenie ma niezależność DG ds. Konkurencji;

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wymiar gospodarczy UE jest ustanowiony w traktatach jako „otwarta gospodarka rynkowa z wolną konkurencją”; podkreśla, że większy nacisk na wspieranie konkurencji jest konieczny do osiągnięcia ambitnych celów dotyczących miejsc pracy, wzrostu gospodarczego, inwestycji i globalnej konkurencyjności gospodarki europejskiej, jako że zrównoważona i skuteczna konkurencja jest siłą napędową inwestycji, przynosi korzyści użytkownikom końcowym oraz napędza gospodarkę; uwypukla zasadniczą rolę, jaką w tworzeniu równych warunków działania, które sprzyjają innowacyjności, wydajności, tworzeniu miejsc pracy i inwestycjom, ma stosowanie polityki konkurencyjności przez wszystkie podmioty na całym jednolitym rynku oraz we wszystkich modelach biznesowych, w tym w MŚP, z pełnym poszanowaniem różnic krajowych; zwraca się do Komisji, aby wzmocniła przepisy w zakresie przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, pomocy państwa i kontroli połączeń przedsiębiorstw z myślą o osiągnięciu dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego i postępu społecznego;
2. uważa, że zapewnianie przedsiębiorstwom równych warunków działania na rynku wewnętrznym zależy również od zwalczania dumpingu socjalnego oraz wdrożenia europejskiego prawa socjalnego i prawa ochrony środowiska; wzywa Komisję, aby rozważyła skutki społeczne i wpływ na zatrudnienie jej interwencji w obszarze pomocy państwa, w szczególności w regionach o wysokiej stopie bezrobocia, oraz aby uwzględniła tę analizę w swoich decyzjach;
3. podkreśla konieczność podjęcia odpowiednich środków w dziedzinie konkurencji i podatków, aby pomóc europejskim grupom przemysłowym oraz MŚP sprostać wyzwaniom stawianym przez globalizację;
4. wzywa Komisję, aby zidentyfikowała ewentualne dysproporcje między państwami członkowskimi, które mogą zakłócać konkurencję, a także ich przyczyny i skutki gospodarcze;
5. podkreśla fakt, że polityka konkurencji odgrywa kluczową rolę we wzmacnianiu całościowego podejścia do jednolitego rynku mającego na celu sprostanie stojącym przed Europą wyzwaniom gospodarczym, społecznym i środowiskowym; wzywa Komisję do rzeczywistego respektowania potrzeb obywateli, konsumentów i MŚP poprzez umieszczanie ich trosk w centrum procesu decyzyjnego, tak aby proponowana polityka konkurencji mogła stanowić dla europejskich obywateli wartość dodaną;
6. ponownie stwierdza, że Komisja powinna rozważyć przesunięcie środków z przestarzałych lub niedostatecznie wykorzystywanych linii budżetowych do DG ds. Konkurencji; wskazuje, że Komisja musi mieć zapewnione odpowiednie zasoby kadrowe, jeśli ma znacząco rozszerzyć i pogłębić dochodzenia w sprawie pomocy państwa w zakresie podatków, takiej jak interpretacja indywidualna prawa podatkowego oraz unikanie opodatkowania, tak aby przyjąć w polityce konkurencji wystarczająco proaktywną postawę, uważa, że Komisja musi również dysponować zaawansowanymi środkami prawnymi pozwalającymi na dalsze identyfikowanie luk, o jakich dowiedzieliśmy się w związku z ujawnieniem ukierunkowanych rozwiązań podatkowych praktykowanych w różnych państwach członkowskich; zaleca, aby w świetle informacji ujawnionych w związku z aferą „LuxLeaks” wzmocniono w szczególności dział ds. pomocy państwa w zakresie podatków w DG ds. Konkurencji;
7. oczekuje na rychłe ujawnienie wyników podsumowania dokonanego przez Komisję po dziesięciu latach stosowania rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji oraz wzywa Komisję do zaangażowania Parlamentu we wszystkie, wynikające z tego inicjatywy; wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich kroków w celu dostosowania rozporządzenia do nowej sytuacji prawnej, w szczególności w wyniku przyjęcia dyrektywy w sprawie dochodzenia roszczeń odszkodowawczych;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

8. przypomina Komisji, że należy uważnie monitorować niezależność krajowych organów ds. konkurencji;
9. podkreśla, że instrumentów polityki konkurencji nie można wykorzystywać do wdrażania środków podatkowych; nalega na Komisję, by jasno przedstawiła obszary będące przedmiotem jej troski w dziedzinie opodatkowania;
10. jest zdania, że podstawy oraz główne wytyczne polityki konkurencji powinny być w przyszłości opracowywane oraz przyjmowane w ściślejszej współpracy z Parlamentem w celu wzmocnienia legitymacji demokratycznej organu ds. konkurencji;
11. z zadowoleniem przyjmuje wspólne podejście przyjęte podczas modernizacji przepisów w zakresie pomocy państwa, służącej propagowaniu większej efektywności w wydatkach publicznych w związku z ograniczeniem marginesów budżetu, w szczególności w państwach członkowskich, które najbardziej ucierpiały wskutek kryzysu;
12. uznaje, że skuteczne wdrożenie polityki konkurencji wymaga jednolitej i spójnej wykładni prawnej;
13. zauważa, że Komisja w coraz większym stopniu polega na decyzjach o przekazaniu sprawy do rozpoznania; jest jednak przekonany o konieczności większej przejrzystości w odniesieniu do istoty zarzutów oraz ustanowienia wyższej liczby precedensów prawnych; uważa, że odnosi się to w szczególności do spraw dotyczących zagadnień związanych z przeciwdziałaniem praktykom monopolistycznym w nowych dziedzinach, takich jak rynek towarów cyfrowych, w przypadku którego przedsiębiorstwa mogą mieć trudności z oceną, czy dany rodzaj zachowania stanowi naruszenie reguł konkurencji;
14. jest zdania, że aby zapewnić większą przejrzystość oraz złagodzić niektóre negatywne aspekty decyzji o przekazaniu sprawy do rozpoznania, a jednocześnie zachować główne korzyści z nich płynące, należy publikować pełną treść zastrzeżeń zgłaszanych przez Komisję wobec pozwanych;

Pomoc państwa i usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym

15. zauważa, że usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym mają znaczący udział w usługach ogółem świadczonych w państwach członkowskich, oraz utrzymuje, że wydajniejsze świadczenie tych usług (w porównaniu z innymi usługami) może przynieść znaczne korzyści; ponownie potwierdza, jak ważne jest oznaczanie mianem usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym usług powszechnie dostępnych, które mają żywotne znaczenie dla obywateli europejskich, począwszy od opieki zdrowotnej czy zabezpieczenia społecznego, a skończywszy na mieszkalnictwie, a jednocześnie podkreśla odpowiedzialność Komisji za dopilnowanie, aby rekompensata z tytułu świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym była zgodna z unijnymi zasadami pomocy państwa;
16. powtarza, że unijnych funduszy strukturalnych nie można wykorzystywać w taki sposób, by bezpośrednio lub pośrednio wspierały przeniesienie usług lub produkcji do innych państw członkowskich;
17. jest zdania, że należy przeprowadzić dalsze dochodzenie w sprawie klubów sportowych (w szczególności klubów piłki nożnej), które nie regulują milionowych należności na rzecz organów ds. zabezpieczenia społecznego i których zwrotu nie domagają się rządy, jako że w rzeczywistości mogą one stanowić pomoc państwa;
18. podkreśla, że wskazane jest przeprowadzenie oceny łącznych skutków, jakie powodują opodatkowanie osób prawnych i pomoc państwa;

Przeciwdziałanie praktykom monopolistycznym i kartele

19. wzywa Komisję do uważnego monitorowania procesu wdrażania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie i zapewnienia jednolitego stosowania jej przepisów w całej Unii;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

20. ponownie wyraża zaniepokojenie, że stosowanie grzywnien jako jedynej dostępnej sankcji może nie być wystarczająco skuteczne; apeluje ponownie o opracowanie bardziej wyrafinowanych instrumentów w celu zwiększenia skuteczności systemu kar; ponawia apel do Komisji, aby rozważyła przeprowadzenie ogólnego przeglądu wytycznych w sprawie grzywnien z 2006 r. oraz postuluje włączenie tych wytycznych do rozporządzenia (WE) 1/2003; zwraca się do Komisji, aby przeanalizowała możliwość uzupełnienia grzywnien w sprawach kartelowych sankcjami osobistymi, takimi jak indywidualne grzywny czy zakaz pełnienia funkcji kierowniczych; wzywa Komisję, aby dopilnowała, żeby przedsiębiorstwa łamiące prawo nie ponosiły negatywnych konsekwencji, które wykraczają poza proporcjonalną rekompensatę za popełnione naruszenie;

21. apeluje do Komisji o utworzenie specjalnych międzydyrekcyjnych grup zadaniowych w celu monitorowania sektorów, w których cechy strukturalne (takie jak duże przeszkody w dostępie czy wysokie koszty zmiany dostawcy przez odbiorcę) zwiększają prawdopodobieństwo naruszeń prawa ochrony konkurencji;

22. apeluje do Komisji o pomoc we wprowadzeniu mechanizmu instytucjonalnego przewidującego – w przypadku podjęcia przez organ krajowy decyzji o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym – automatyczne wszczęcie kontroli, w ramach której Komisja sprawdzałaby, czy podobne kwestie dotyczą innych rynków geograficznych w całej Europie będących miejscem działalności przedsiębiorstw, na które nałożono karę;

23. popiera trwającą współpracę w ramach europejskiej sieci konkurencji (ECN), która pozwala na ogólnounijne jednolite egzekwowanie reguł konkurencji na drodze publicznoprawnej, oraz zachęca do jej dalszego rozwijania;

24. apeluje do Komisji o ustalenie jasnych procedur dotyczących harmonogramów i terminów w celu przyspieszenia przebiegu dochodzenia oraz uniknięcia nieuzasadnionych odroczeń; apeluje o formalne prawa dla wszystkich ofiar i stron uczestniczących w postępowaniach antymonopolowych i sprawach kartelowych, kładące należyty nacisk na zasadę domniemania niewinności;

25. apeluje do Komisji o przedstawienie kompleksowej oceny prawnej i gospodarczej postępowań antymonopolowych i spraw kartelowych, w szczególności na szybko zmieniających się rynkach, tak aby zyskać jasny obraz struktury rynku i tendencji rynkowych i podjąć odpowiednie środki służące ochronie konsumentów;

26. zauważa, że polityka konkurencji powinna koncentrować się w szczególności na ochronie konsumentów, poprawie dobrobytu konsumentów, sprzyjaniu innowacjom oraz pobudzaniu wzrostu gospodarczego;

27. wzywa w związku z tym do szczegółowego określenia warunków, w których spółki dominujące mające pewien wpływ na spółkę zależną, lecz niebędące bezpośrednio zaangażowane w naruszenie prawa, mogą solidarnie ponosić odpowiedzialność za naruszenia prawa ochrony konkurencji, jakich dopuściły się ich spółki zależne;

28. w odniesieniu do recydywy przypomina postulat ustanowienia wyraźnego związku między naruszeniem prawa stanowiącym przedmiot dochodzenia a przeszłymi naruszeniami prawa przez dane przedsiębiorstwo;

29. odnotowuje zwiększoną liczbę wniosków o zmniejszenie wymiaru kary z uwagi na niezdolność do uiszczenia grzywny, zwłaszcza ze strony przedsiębiorstw produkujących jeden produkt oraz MŚP; podkreśla konieczność zmiany wytycznych dotyczących nakładania grzywny w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji przedsiębiorstw produkujących jeden produkt oraz MŚP;

30. uważa, że dominacja rynkowa wynikająca z rozwoju, innowacji i sukcesów sama w sobie nie stanowi problemu w zakresie konkurencji; za poważny problem w zakresie konkurencji uznaje natomiast nadużywanie pozycji dominującej; wzywa zatem Komisję do dalszego zapewniania bezstronności i obiektywności postępowań związanych z konkurencją;

31. wzywa Komisję, aby z determinacją zajęła się wszystkimi problemami ujawnionymi w toczących się dochodzeniach w sprawie naruszenia prawa konkurencji oraz podjęła wszelkie niezbędne działania w celu położenia kresu szkodliwym praktykom oraz przywrócenia uczciwej konkurencji;

Kontrola łączenia przedsiębiorstw

32. zgadza się z opinią, że skuteczna kontrola łączenia przedsiębiorstw jest ważnym instrumentem egzekwowania prawa konkurencji, ponieważ przyczynia się do utrzymania presji konkurencyjnej na uczestników rynku;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

33. wzywa Komisję do zwrócenia uwagi na przypadki, gdy wkrótce po wydaniu zgody na połączenie rosną ceny detaliczne lub znacznie obniża się jakość produktu;
34. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji z dnia 5 grudnia 2013 r. w sprawie uproszczenia łączenia przedsiębiorstw oraz propozycje zawarte w najnowszej białej księdze⁽¹⁾; wzywa jednak do sformułowania jaśniejszych definicji udziału w rynku, pozycji rynkowej oraz definicji rynku;
35. podkreśla konieczność przeanalizowania, czy obecna praktyka kontroli łączenia przedsiębiorstw bierze pod uwagę internacjonalizację rynków, w szczególności w wymiarze geograficznym; uważa, że Komisja powinna uwzględnić wyniki takiej analizy przy dokonywaniu przeglądu przepisów dotyczących kontroli łączenia przedsiębiorstw;
36. wzywa Komisję, aby dokładnie sprawdziła, czy faktycznie istnieją luki w uprawnieniach Komisji do badania niekontrolnych udziałów mniejszościowych;

Sytuacja w poszczególnych sektorach

Energia i środowisko

37. podkreśla znaczenie, jakie przystępność cen, trwałość i bezpieczeństwo dostaw energii mają dla gospodarki europejskiej i jej konkurencyjności; uważa, że polityka konkurencji musi uwzględniać ten potrójny cel, gdy podejmuje problem obecnego rozdrobnienia rynku, gdy zapewnia prawidłowe i terminowe wdrożenie trzeciego pakietu liberalizacji rynku gazu i energii elektrycznej, gdy wspiera proces rozdziału usług hurtowych od detalicznych, którego celem jest zapobieganie praktykom antykonkurencyjnym, i gdy służy zaopatrzeniu gospodarstw domowych i przedsiębiorstw w przystępną cenowo energię; przyznaje, że nowe wytyczne Komisji w sprawie pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego i energii mogły ograniczyć podejmowane przez niektóre państwa członkowskie próby wspierania energii ze źródeł odnawialnych; podkreśla, że uregulowanie pomocy państwa na rzecz zrównoważonych źródeł energii musi w możliwie największym stopniu zostać przeprowadzone w takim samym duchu jak w każdym innym sektorze, przy czym należy uwzględnić cele UE na 2030 r. w zakresie klimatu i energii, a także różnice między poszczególnymi państwami;
38. podkreśla, jak ważne jest unikanie praktyk monopolistycznych w celu stworzenia w pełni uczciwego i konkurencyjnego europejskiego rynku energii; z tego względu apeluje o wyeliminowanie monopolistycznych dostawców i praktyk dyskryminacyjnych wobec użytkowników; uważa, że europejski rynek gazu powinien ewoluować w kierunku unii energetycznej o uczciwych i stabilnych cenach dzięki zwiększeniu dywersyfikacji źródeł energii oraz rozszerzeniu dostępu do strategicznej infrastruktury;
39. wzywa Komisję, aby podjęła się zbadania, czy operatorzy systemu przesyłowego w pełni udostępniłi rynkowi energii elektrycznej istniejące międzysystemowe połączenia elektroenergetyczne, aby usprawnić działanie wewnętrznego rynku energii elektrycznej oraz pomóc w osiągnięciu celów UE na 2030 r. w zakresie klimatu i energii po możliwie najmniejszych kosztach społeczno-gospodarczych na szczeblu Unii, a także aby podjęła niezbędne kroki w tym celu;
40. domaga się, aby Komisja przewidziała składanie sprawozdań na temat rezerw paliw kopalnych oraz potencjalnych emisji CO₂ ze strony spółek giełdowych oraz spółek ubiegających się o dopuszczenie do obrotu giełdowego na jednolitym rynku, a także prowadziła w oparciu o zagregowane dane prawidłową i wiarygodną sprawozdawczość oraz publikowała poziomy rezerw i emisji z zastosowaniem odpowiednich wytycznych w sprawie księgowania, gdyż ma to zasadnicze znaczenie dla zapewnienia równych warunków działania na zrównoważonym rynku inwestycji;
41. wzywa Komisję, aby zbadała zakres, w jakim koncentracja dostawców surowców krytycznych może stwarzać nierówne warunki działania oraz wywierać szkodliwy wpływ na działalność sektorów odbiorców i nie sprzyjać gospodarce wydajniejszej ekologicznie; uważa, że niektóre z tych surowców mają żywotne znaczenie dla wprowadzania wydajnych ekologicznie technologii oraz innowacji koniecznych do osiągnięcia celów środowiskowych;
42. ponownie stwierdza, że polityka konkurencji powinna przyczynić się do propagowania przejrzystości, otwartych standardów i interoperacyjności, aby zapobiec technologicznemu uzależnieniu konsumentów i klientów od któregośkolwiek z podmiotów rynkowych w sektorze energetycznym; nalega na Komisję, aby uważnie monitorowała poziom konkurencji, ponieważ trzy największe podmioty wciąż kontrolują około 75 % rynku energii elektrycznej i ponad 60 % rynku gazu, pomimo stopniowego otwierania rynków od połowy lat 90. XX w.; wzywa Komisję do zapewnienia właściwej konkurencji na rynku energii w celu zwiększenia pomocy państwa na rzecz innowacji oraz dostępu do odnawialnych źródeł energii;

⁽¹⁾ COM(2014)0449 z 9 lipca 2014 r.

Wtorek, 10 marca 2015 r.

43. zwraca się do Komisji o dopilnowanie, aby rozporządzenia i dyrektywy w sprawie energii były prawidłowo transponowane i stosowane we wszystkich państwach członkowskich; wzywa Komisję do zachowania szczególnej czujności w przypadkach, gdy ceny rosną powyżej średniej UE, ponieważ wysokie ceny zakłócają konkurencję i szkodzą konsumentom;

Technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) i media

44. uważa, że jednolity rynek cyfrowy musi pozostawać w centrum wysiłków UE na rzecz osiągnięcia celów w dziedzinie zatrudnienia, wzrostu i inwestycji; dostrzega rolę polityki konkurencji w dążeniu do jednolitego rynku cyfrowego; uważa, że unijne ramy legislacyjne muszą być szybko dostosowywane do zmian na rynku; wzywa Komisję do dokonania przeglądu istniejących instrumentów prawa konkurencji, aby stwierdzić, czy spełniają wymagania ery cyfrowej; uważa, że priorytety określone w sprawozdaniu dotyczącym priorytetów w tworzeniu jednolitego rynku cyfrowego w regionie Morza Bałtyckiego mogłyby zostać przyjęte w całej UE;

45. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź komisarz ds. konkurencji, iż Komisja będzie prowadzić dalsze dochodzenia w sprawie praktyk stosowanych przez Google w sektorze łączności ruchomej i ogólnie na rynku cyfrowym; ubolewa nad tym, że mimo czteroletniego dochodzenia i trzech zestawów propozycji zobowiązań Komisja nie osiągnęła widocznych rezultatów zmierzających do rozwiązania głównego problemu w zakresie konkurencji w postępowaniu antymonopolowym przeciwko Google, tj. preferencyjnego traktowania przez Google własnych usług przy wyświetlaniu wyników wyszukiwania; podkreśla, że jeżeli strategia Komisji w zakresie agendy cyfrowej ma pozostać wiarygodna, Komisja musi w trybie pilnym doprowadzić do rozstrzygnięcia w postępowaniu przeciwko Google, aby zapewnić równe warunki działania; wzywa Komisję do zdecydowanego działania we wszystkich wskazanych kwestiach budzących niepokój, do podjęcia stanowczych, opartych na zasadzie niedyskryminacji środków przeciwko naruszaniu konkurencji na szybko zmieniających się i dynamicznych rynkach cyfrowych, takich jak rynek wyszukiwania internetowego i rynek usług reklamowych, oraz do znalezienia długofalowego rozwiązania prowadzącego do wyważonej, uczciwej i otwartej struktury wyszukiwania w internecie;

46. zwraca się do Komisji, by skoncentrowała się na takim wykorzystaniu instrumentów polityki konkurencji i fachowej wiedzy na temat rynku, aby należycie przyczyniały się one do realizacji programu na rzecz wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, w tym w obszarze jednolitego rynku cyfrowego; w związku z tym uznaje, że należy kontynuować opracowywanie ekonomicznego i prawnego podejścia do oceny zagadnień konkurencji oraz dalej rozwijać monitorowanie rynku, by wesprzeć szersze zakrojone działania Komisji;

47. podkreśla, że dawni monopolisci mają olbrzymi, wynoszący ponad 80 % udział w sektorze sieci szerokopasmowych nowej generacji; przypomina, że skuteczna konkurencja jest najlepszym motorem wydajnych inwestycji i zapewnia konsumentom maksymalne korzyści pod względem możliwości wyboru, ceny i jakości; w związku z tym wzywa Komisję do właściwego egzekwowania ex post i ex ante reguł konkurencji w celu zapobiegania nadmiernej koncentracji na rynku i nadużywaniu pozycji dominującej, ponieważ presja konkurencyjna ma zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania, że konsumenci będą mogli w pełni korzystać z wysokiej jakości usług po przystępnych cenach;

48. podkreśla, że jest mało prawdopodobne, by ograniczanie konkurencji spowodowało zwiększenie inwestycji w sieci szerokopasmowe, nawet na oddalonych obszarach, ponieważ pełny zasięg podstawowych usług szerokopasmowych osiągnięto w Europie dzięki ramom regulacyjnym zapewniającym dostęp do sieci dominujących operatorów;

49. uważa, że inwestowanie w infrastrukturę szerokopasmową nowej generacji ma zdecydowanie kluczowe znaczenie dla powstania cyfrowej gospodarki i cyfrowego społeczeństwa, jednak aby zmaksymalizować inwestycje, w polityce telekomunikacji należy umożliwić wszystkim podmiotom wydajne inwestowanie, dając im rzeczywisty dostęp do zasobów sieciowych, których nie można powielić, oraz do hurtowych produktów dostępu dostosowanych do zakładanych celów;

50. wzywa Komisję, by swoje decyzje i wnioski dotyczące polityki opierała na dogłębnej i bezstronnej analizie poprawnych, istotnych i niezależnych zbiorów danych; podkreśla szczególnie wątpliwości dotyczące prawidłowości przedstawionych danych dotyczących słabych wyników UE w dziedzinie szybkiej sieci szerokopasmowej, w tym jeśli chodzi o szybkość przesyłu dostępną dla użytkowników końcowych, inwestowanie w infrastrukturę i sytuację finansową sektora w porównaniu z resztą świata;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

51. przypomina, że neutralność sieci ma najwyższe znaczenie dla zapewnienia braku dyskryminacji między usługami internetowymi oraz pełnego zagwarantowania konkurencji;

52. podkreśla, że poradzenie sobie z fragmentacją jednolitego rynku cyfrowego, między innymi w drodze zbadania charakteru przeszkód występujących w najważniejszych sektorach tego rynku, zagwarantowanie otwartego internetu i zapisanie neutralności sieci w prawie UE, tak aby zadbać o jednakowe traktowanie całego ruchu w internecie, bez dyskryminacji, ograniczeń lub ingerencji, mają zasadnicze znaczenie dla wspierania konkurencji oraz pobudzenia wzrostu i konkurencyjności, a także zwiększenia zaufania konsumentów do sektora cyfrowego; jest zdania, że otwarte standardy i interoperacyjność przyczyniają się do uczciwej konkurencji; podkreśla, że polityka konkurencji musi wybiegać w przyszłość i uwzględniać nowe sposoby sprzedaży online;

53. podkreśla, że starania na rzecz pobudzenia wolnej i uczciwej konkurencji, w tym poprzez rozwój jednolitego rynku cyfrowego, oraz innych aspektów sektora usług powinny służyć interesom konsumentów oraz MŚP; ponownie stwierdza, że takie starania zwiększą wybór oferowany konsumentom i stworzą środowisko, w którym MŚP i mikroprzedsiębiorstwa będą mogły wykazać się większą innowacyjnością i kreatywnością; uważa, że szybkie działanie organów regulacyjnych i organów ścigania wobec wprowadzających w błąd i nieuczciwych praktyk ma zasadnicze znaczenie dla realizacji polityki konkurencji;

Gospodarka dzielenia się

54. wzywa Komisję do przeanalizowania, w jaki sposób uwzględnić w przepisach europejskich powstanie gospodarki opartej na dzieleniu się; uważa, że takie dostosowanie jest konieczne, aby stworzyć równe warunki działania zapewniające uczciwą konkurencję wśród wszystkich zainteresowanych podmiotów;

55. uważa, że przedsiębiorstwa związane z tzw. gospodarką dzielenia się muszą płacić podatki i przestrzegać przepisów tak samo jak tradycyjne przedsiębiorstwa, gdyż w przeciwnym razie ich działalność nie tylko stanowiłaby zakłócenie konkurencji, ale również miałyby negatywne konsekwencje budżetowe dla finansów państw członkowskich;

56. podkreśla, że szczególnie znaczenie ma skuteczna kontrola postępowania dominujących firm oraz szybkie reagowanie na naruszenia, ponieważ niezgodne z prawem praktyki mogą powodować wczesne wycofywanie się z rynku drobnych innowacyjnych konkurentów;

57. zauważa, że brak uregulowań dotyczących gospodarki opartej na dzieleniu się daje niektórym przedsiębiorstwom nieuczciwą przewagę, a jednocześnie zniechęca do inwestowania w danych sektorach;

Zamówienia publiczne

58. wzywa państwa członkowskie do terminowego wprowadzenia w życie nowych przepisów UE w zakresie zamówień publicznych, w tym przepisów dotyczących kryteriów związanych z przedmiotem zamówienia, obejmujących cechy społeczne, środowiskowe i innowacyjne, oraz przepisów dotyczących administracji elektronicznej, elektronicznych zamówień publicznych i podziału zamówień na części, aby pobudzić uczciwą konkurencję i zapewnić optymalne wykorzystanie środków finansowych przez organy publiczne; nakłania Komisję do zadbania o stosowanie tych przepisów w jak najszerszym zakresie w celu zaradzenia zakłóceniom konkurencji spowodowanym zmwami przetargowymi, nadużywaniem dominującej pozycji oraz dyskryminacją i brakiem dostępu dla MŚP; wzywa Komisję do działań o światowym zasięgu poprzez powiązanie unijnej polityki konkurencji na obszarze Europy z dążeniem do otwarcia rynków zamówień publicznych poza UE;

59. podkreśla znaczenie szczegółowych i jasnych wytycznych Komisji dla przedsiębiorstw, a zwłaszcza MŚP, i organów publicznych, mających na celu ułatwienie im zrozumienia niedawno przyjętych przepisów dotyczących zamówień publicznych, a w szczególności nowych elastycznych rozwiązań, jakie one oferują;

60. wzywa Komisję do uważnego monitorowania centralizacji zakupów na rynkach zamówień publicznych w celu uniknięcia nadmiernej koncentracji siły nabywczej oraz zmowy, a także w celu ochrony dostępności rynku dla MŚP zgodnie z programem „Small Business Act” dla Europy;

61. zwraca się do Komisji, aby prowadząc postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego za pośrednictwem swych dyrekcji generalnych i agencji wykonawczych, udzielała większej liczby zamówień o niskiej wartości i zamówień o wartości powyżej 193 000 EUR, zamiast prawie wyłącznie korzystać z umów ramowych, które stanowią przeszkodę blokującą dostęp do rynku zamówień publicznych europejskim MŚP, ponieważ korzystają na nich jedynie duże przedsiębiorstwa i konsorcja zlokalizowane w pobliżu centrów decyzyjnych;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

Usługi finansowe

62. apeluje po raz czwarty z rzędu o szybkie zniesienie systemu kryzysowej pomocy państwa dla sektora bankowego; uznaje, że komunikat bankowy Komisji z sierpnia 2013 r. jest niewystarczający, aby ochronić podatników europejskich i ograniczyć wysokość pomocy, jaką mogą otrzymać banki; podkreśla, że pomoc państwa na rzecz systemu bankowego ani nie zwiększyła kredytów, ani nie odbudowała zaufania, wzywa Komisję do dalszego ścisłego nadzorowania sektora bankowego w celu zwiększenia konkurencji na europejskich rynkach bankowych, a tym samym maksymalnego zwiększenia korzyści dla obywateli Unii; podkreśla znaczenie, jakie ma powrót do tradycyjnego stosowania kontroli pomocy państwa tak szybko, jak tylko będzie to możliwe dla sektora bankowego;
63. podkreśla wpływ stosowania prawa w zakresie karteli na poprawę przejrzystości sektora usług finansowych;
64. ubolewa, że Komisja nie podjęła działań przeciwko nadużyciom popełnionym przy restrukturyzacji prywatnych banków, w tym przeciwko nadużyciom dotyczącym drobnych deponentów i drobnych posiadaczy instrumentów finansowych, takich jak udziały uprzywilejowane, które w wielu przypadkach były sprzedawane bez zachowania pełnej zgodności z prawem UE;
65. wzywa Komisję do uważnego monitorowania sektora finansowego z myślą o zwiększeniu konkurencji i lepszej ochronie inwestorów i konsumentów na europejskim rynku usług bankowych i inwestycji; zauważa, że konsolidacja w sektorze bankowym spowodowała wzrost udziału rynkowego niektórych instytucji finansowych, który obecnie przekracza poziom sprzed kryzysu, oraz że jednocześnie nastąpił rozwój sektora inwestycji finansowych, co jednak nie przyniosło żadnych korzyści gospodarce realnej w Unii; uważa, że aby utrzymać w pełni działający jednolity rynek, muszą istnieć równe warunki działania dla podmiotów sektora finansowego oraz że muszą zostać podjęte środki, aby uniknąć spadku przejrzystości i rozwoju struktur przypominających kartele;
66. uznaje ważną rolę, jaką od początku kryzysu odgrywa kontrola pomocy państwa jako mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków wykazujących poważne trudności finansowe;
67. uważa, że kontrola pomocy państwa podczas kryzysu powinna koncentrować się na ustabilizowaniu systemu bankowego oraz na zwalczaniu nieuczciwej segmentacji warunków kredytowania i dyskryminacji dotyczącej MŚP na jednolitym rynku;
68. uważa, że Komisja powinna rozważyć możliwość uzależnienia pomocy państwa dla banków od warunków, na jakich udzielają one kredytów MŚP;
69. uważa, że regulacje bankowe powinny uwzględniać fakt, iż małe instytucje mają mniej zasobów umożliwiających zapewnienie zgodności z przepisami, w związku z czym regulacje te powinny być jak najprostsze, aby zapobiec powstawaniu zakłóceń korzystnych dla dużych banków;
70. apeluje do Komisji o uważne monitorowanie tych rynków w sektorze bankowym, na których koncentracja jest duża lub wzrasta, w szczególności na skutek restrukturyzacji prowadzonej w reakcji na kryzys; przypomina, że rynki oligopolistyczne są szczególnie podatne na praktyki antykonkurencyjne; wyraża obawę, że taka koncentracja może ostatecznie zaszkodzić konsumentom;
71. nalega na Komisję, aby upewniła się, że banki przed otrzymaniem jakiegokolwiek pomocy państwa sprzedały swoje udziały w innych przedsiębiorstwach, co zmniejszy obciążenia nakładane na podatników;
72. jest zdania, że należy zwrócić szczególną uwagę na fragmentację rynku płatności elektronicznych z użyciem karty, w tym na takie problemy, jak utrata tej usługi przez konsumenta w razie przeprowadzki do innego państwa członkowskiego;
73. przyjmuje z zadowoleniem wyrok TSUE z dnia 11 września 2014 r. w sprawie antykonkurencyjnego charakteru opłat za płatności kartą kredytową, jak również uwieńczony powodzeniem działaniem Komisji podjęte w celu dopilnowania, by proces standaryzacji w sektorze płatności nie wpłynął negatywnie na dostęp nowych podmiotów do rynku oraz na innowacje; ponownie przedstawia swoje stanowisko, że należy wprowadzić pułapy opłat za płatności kartą, aby zredukować zbędne koszty dla konsumentów; w związku z tym zwraca się do Komisji o przyspieszenie procesu planowania prac nad standaryzacją płatności mobilnych i jednocześnie zadbanie o to, by podjęcie jakichkolwiek działań nie wykluczyło nowych podmiotów ani nie faworyzowało podmiotów dominujących, a ramy regulacyjne były neutralne pod względem technologicznym, co ma ułatwić przyszłe rozwiązania technologiczne;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

74. jest zdania, że należy uważnie monitorować efekty zewnętrzne rozwoju sytuacji w tym sektorze; wyraża zaniepokojenie opracowywaniem różnych standardów przez różnych konkurentów w wyniku standaryzacji przepisów finansowych;

75. zauważa, że od 2008 r. poczyniono znaczne postępy w regulowaniu sektora finansowego; podkreśla, że należy dalej rozwiązywać problem instytucji finansowych „zbyt dużych, by upaść”, a przez to nadal korzystających z ukrytych dotacji; uważa, że w przyszłym sprawozdaniu ECON na temat oceny skutków przepisów dotyczących usług finansowych i ich podsumowania należy zamieścić wszechstronną analizę aspektów konkurencyjnych nowych unijnych uregulowań finansowych, aby zapewnić konkurencyjność unijnych banków wobec międzynarodowych instytucji finansowych we wszystkich sytuacjach;

Pomoc państwa w zakresie podatków

76. wyraża zaniepokojenie, że w państwach członkowskich mogą być stosowane nielegalne praktyki związane z opodatkowaniem osób prawnych oraz wzywa Komisję do jak najszybszego zakończenia dochodzeń w sprawie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego, z wykorzystaniem wszelkich dostępnych dowodów; wzywa do priorytetowego potraktowania dochodzeń w sprawie obniżek podatków, które mogą stanowić formę nielegalnej pomocy państwa; podkreśla, że uczciwsza konkurencja podatkowa jest niezbędna dla integralności rynku wewnętrznego, stabilności finansów publicznych oraz równych warunków konkurencji;

77. zwraca uwagę na opublikowanie przez Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych dokumentów dotyczących tzw. afery LuxLeaks; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się komisarz ds. konkurencji do przeprowadzenia dogłębnego i niezależnego dochodzenia w sprawie praktyk państw członkowskich dotyczących indywidualnej interpretacji prawa podatkowego oraz ich zgodności z prawem konkurencji UE; zauważa, że unikanie opodatkowania przez niektóre przedsiębiorstwa zakłóca konkurencję na jednolitym rynku; zachęca Komisję do rygorystycznego egzekwowania przepisów UE w zakresie kontroli pomocy państwa;

78. wzywa przewodniczącego Komisji, by zapewnił niezależność trwających i przyszłych dochodzeń prowadzonych przez komisarz ds. konkurencji w sprawie praktyk państw członkowskich dotyczących indywidualnej interpretacji prawa podatkowego; domaga się, aby Parlament był na bieżąco informowany o ogólnych postępach tych dochodzeń w celu zapewnienia ich przejrzystego i niezależnego przebiegu; wzywa Komisję, by jak najszybciej przedstawiła sprawozdanie dotyczące ustaleń w tej sprawie; przypomina, że komisarz ds. konkurencji zobowiązała się rozważyć szerszy wpływ, jaki wywierają na konkurencję agresywne praktyki unikania opodatkowania stosowane przez przedsiębiorstwa i popierane przez państwa, a także rozszerzyć zakres dochodzenia, gdyby na podstawie zgromadzonych dowodów uznano to za konieczne;

Przemysł rolno-spożywczy

79. wzywa Komisję, aby w przyszłym przeglądzie reformy WPR zbadała współfinansowanie w kontekście przekazanych funduszy, apeluje o uproszczenie koncentrujących się na konkurencyjności środków dotyczących obszarów proekologicznych (EFA) oraz o neutralny z punktu widzenia konkurencji przegląd współczynników EFA w odniesieniu do międzyplonów i upraw wiążących azot;

80. wzywa Komisję, aby – w następstwie niedawnej analizy wpływu gospodarczego, jaki nowoczesny handel detaliczny wywiera na możliwości wyboru i innowacyjność w sektorze żywności w UE – rozważyła potencjalne skutki dominacji dużych supermarketów na rynku, przyjmującej takie rozmiary, że ich łączna siła nabywcza zakłóca konkurencję między łańcuchami dostaw zarówno w Europie, jak i w krajach rozwijających się;

Sektor farmaceutyczny i usług zdrowotnych

81. zauważa, że sektor ten jest podzielony z powodu uregulowań krajowych; z zadowoleniem przyjmuje wkład polityki konkurencji UE w usuwanie sztucznych barier utrudniających wchodzenie na rynek;

82. apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na innowacyjne leki i procedury medyczne przy ocenie przypadków związanych z tymczasowym kształtowaniem się cen;

83. zauważa, że polityka konkurencji może przyczynić się do poprawy dostępu do leków generycznych;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

Usługi transportowe i pocztowe

84. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie równych warunków działania umożliwiających wolną, ale jednocześnie uczciwą konkurencję w odniesieniu do wszystkich rodzajów transportu; przyznaje jednak w związku z tym, że należy również odpowiednio uwzględnić mnogość szczególnych przepisów krajowych w prawie transportowym; podkreśla, że infrastruktura transportowa ma zasadnicze znaczenie dla przetrwania i dobrobytu osób fizycznych i prawnych, zwłaszcza w regionach słabo zaludnionych i na peryferyjnych wyspach;

85. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz zagwarantowania uczciwej konkurencji i lepszej jakości usług w sektorze transportu kolejowego, a także w zarządzaniu sieciami portów i portów lotniczych, zwłaszcza w przypadku gdy zarządzanie nimi jest zmonopolizowane przez rząd centralny; podkreśla, że konkurencja nie musi wiązać się z prywatyzacją dotychczasowych usług; wzywa również Komisję, aby dopilnowała, żeby przewoźnicy nie nadużywali swojej dominującej pozycji w niektórych portach lotniczych;

86. uważa, że Komisja powinna jeszcze bardziej wzmocnić powiązania między polityką konkurencji a polityką transportową, aby poprawić konkurencyjność europejskiego sektora transportu i osiągać dalsze postępy w tworzeniu jednolitego rynku transportu;

87. apeluje do Komisji o zakończenie wdrażania jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, o zapewnienie pełnej przejrzystości przepływów środków pieniężnych pomiędzy zarządcami infrastruktury a przedsiębiorstwami kolejowymi oraz o sprawdzenie, czy każde państwo członkowskie ma niezależny i silny krajowy organ regulacyjny;

88. podkreśla, że niekorzystny wpływ na jednolity rynek w sektorze kolejowych przewozów towarowych wywiera nieprawidłowa lub niepełna transpozycja prawa UE przez państwa członkowskie, a także „wąskie gardła” w mobilności transgranicznej, które szkodzą konkurencji i wzrostowi gospodarczemu; wzywa Komisję do sprawdzenia, czy techniczne lub rynkowe bariery wynikające z różnic występujących w poszczególnych państwach członkowskich, takich jak szerokość torów, układy zasilania i systemy sygnalizacji, można uznać za naruszenia reguł konkurencji;

89. zwraca się do Komisji, aby przygotowała uzasadniony przegląd sytuacji w celu ustalenia, którzy przewoźnicy lotniczy osiągają korzyści dzięki przewadze nad innymi usługodawcami wynikającej ze szczególnych warunków lub domniemanych nadużyć pozycji dominującej w niektórych portach lotniczych;

90. wyraża zaniepokojenie z powodu różnic we wdrażaniu i egzekwowaniu przez państwa członkowskie regulacji dotyczących międzynarodowego transportu drogowego, np. uregulowań dotyczących kabotażu oraz czasu prowadzenia pojazdów i czasu odpoczynku, a także z powodu możliwości dumpingu socjalnego w usługach transportowych w szerszym rozumieniu, i uważa, że należy zająć się tymi problemami;

91. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji wymierzoną w międzynarodowe wypożyczalnie samochodów, która zmierza do położenia kresu praktykom uniemożliwiającym konsumentom uzyskanie najlepszej dostępnej ceny ze względu na ich kraj zamieszkania; podkreśla, że nie należy uniemożliwiać konsumentom skorzystania z najlepszej dostępnej stawki przy nabywaniu towarów lub usług w obrębie jednolitego rynku;

92. wzywa Komisję do podjęcia działań w celu ograniczenia rozdrobnienia w sektorze wynajmu samochodów, ponieważ obecnie uregulowania krajowe znacznie podnoszą koszty przejazdów transgranicznych, szkodząc tym samym jednolitemu rynkowi;

93. podkreśla, że działania na rzecz wspierania konkurencyjnej UE muszą być zawsze prowadzone w interesie publicznym; dostrzega związek między skuteczną unijną polityką konkurencji a potrzebą wielkoskalowych inwestycji w podstawowe usługi publiczne, w tym usługi transportowe;

Kultura i sport

94. apeluje do Komisji, by przeanalizowała restrykcyjne praktyki i nadużycia międzynarodowych federacji sportowych, np. odmawianie członkom federacji prawa do udziału w alternatywnych wydarzeniach sportowych, nieusankcjonowanych przez daną federację, a w razie nieprzestrzegania tego ograniczenia – nakładanie na sportowców, działaczy i trenerów dożywotniego zakazu udziału w takich wydarzeniach, jak igrzyska olimpijskie czy mistrzostwa świata;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

Wymiar międzynarodowy

95. postuluje włączenie rozdziału na temat konkurencji, zawierającego postanowienia dotyczące przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, łączenia przedsiębiorstw, przedsiębiorstw państwowych, dotacji i nierównego dostępu do rynku, do umowy w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego; apeluje o obiektywne informowanie w mediach o środkach przewidzianych w takich umowach oraz o związanych z nimi problemach i postępach;

96. uznaje fakt, że Komisja powinna wzmocnić rolę polityki konkurencji w międzynarodowej współpracy gospodarczej, w tym dzięki współpracy z organami ds. konkurencji na całym świecie, i popiera ją w tych działaniach; przypomina, że taka współpraca w dziedzinie regulacji i egzekwowania pomaga zapewnić równe warunki działania europejskim przedsiębiorstwom prowadzącym działalność na rynkach światowych;

97. podkreśla, że w dobie globalizacji do skutecznego stosowania zasad prawa konkurencji niezbędna jest współpraca międzynarodowa; wzywa zatem Komisję do wspierania ściślejszej współpracy międzynarodowej w sprawach związanych z konkurencją;

98. wzywa Komisję do zbadania możliwości zawarcia z kolejnymi państwami trzecimi umów dotyczących konkurencji, które ułatwiają wymianę informacji między prowadzącymi dochodzenia organami; podkreśla, że umowa w sprawie konkurencji zawarta niedawno ze Szwajcarią może służyć pod tym względem za wzór dla przyszłych umów tego typu;

Rola Parlamentu Europejskiego

99. podkreśla, że porozumienie ramowe przewiduje równe traktowanie Parlamentu i Rady, jeśli chodzi o dostęp do posiedzeń i przekazywanie informacji, w trakcie przygotowywania aktów prawnych lub prawa miękkiego w dziedzinie polityki konkurencji;

100. podkreśla zasadniczą rolę, jaką w odniesieniu do należytego egzekwowania reguł konkurencji odgrywa Parlament Europejski, reprezentując interesy europejskich konsumentów;

101. z zadowoleniem przyjmuje rolę Parlamentu jako współprawodawcy dyrektywy w sprawie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji i uważa przebieg procedury związanej z tą dyrektywą za wzór dla przyszłej współpracy w sprawach dotyczących konkurencji;

102. ponownie podkreśla, że do kształtowania polityki konkurencji przez Komisję muszą w pełni stosować się zasady rozliczalności, a Komisja musi podejmować odpowiednie działania w odpowiedzi na rezolucje Parlamentu;

103. wzywa komisarz, aby zobowiązała się do częstych spotkań z odpowiednimi komisjami Parlamentu oraz z grupą roboczą ds. konkurencji parlamentarnej Komisji Gospodarczej i Monetarnej;

104. uważa, że PE powinien posiadać uprawnienia współdecyzyjne w zakresie polityki konkurencji; ubolewa nad tym, że art. 103 i 109 TFUE przewidują jedynie konsultacje z Parlamentem; jest zdania, że taki deficyt demokracji jest nie do przyjęcia; proponuje jak najszybsze usunięcie tego deficytu w drodze ustaleń międzyinstytucjonalnych w dziedzinie polityki konkurencji, a także dokonanie odpowiedniej korekty przy okazji kolejnej zmiany Traktatu;

Priorytety Komisji w zakresie polityki konkurencji

105. podkreśla rolę komisarz ds. konkurencji we wspieraniu zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, a także jednolitego rynku cyfrowego, polityki energetycznej, usług finansowych, polityki przemysłowej i walki z uchylaniem się od opodatkowania;

106. wzywa Komisję do opracowania w ramach europejskiej sieci konkurencji wytycznych i procedur zapewniających skuteczny nadzór nad zgodnością indywidualnej interpretacji prawa podatkowego przez państwa członkowskie z zasadami pomocy państwa;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

107. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się Komisji do skutecznego egzekwowania reguł konkurencji w dziedzinie przeciwdziałania praktykom monopolistycznym i karteli, łączenia przedsiębiorstw i pomocy państwa, do utrzymania instrumentów konkurencji dostosowanych do rozwoju sytuacji na rynku, a jednocześnie promowania innowacyjnej kultury konkurencji zarówno w UE, jak i w skali światowej;
108. wzywa Komisję, aby oceniła swe podejście w niedawnych postępowaniach antymonopolowych i odpowiedziała na wniesione zastrzeżenia formalne;
109. wzywa Komisję do opracowania skoordynowanych wniosków dotyczących konkurencji podatkowej i do przedstawienia ich Radzie;
110. wzywa Komisję, by nadal co roku przedkładała Parlamentowi sprawozdania w sprawie stanu i wyników wdrażania polityki konkurencji;
111. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania podjęte przez komisarz podczas przesłuchania, w szczególności w odniesieniu do przyszłej współpracy i zintensyfikowania kontaktów z Parlamentem;
112. wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków mających na celu promowanie aktywnej polityki konkurencji jako filaru społecznej gospodarki rynkowej;
113. jest zdania, że należy szybko udostępnić konsumentom i przedsiębiorstwom tabelę wyników w formie zbioru spraw;
114. zauważa utrzymujący się w wielu państwach członkowskich brak jasności co do tego, czy finansowanie europejskich centrów konsumenckich uznaje się za niezgodną z prawem pomoc państwa; wyraża zaniepokojenie, że w konsekwencji finansowanie takich centrów jest zagrożone; wzywa Komisję, by jak najszybciej poinformowała państwa członkowskie o konieczności zgłaszania takich środków finansowych, żeby zagwarantować dalsze udzielanie wsparcia przez europejskie centra konsumenckie;
115. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby organy na wszystkich szczeblach politycznych zobowiązały się do ścisłego przestrzegania przepisów dotyczących pomocy państwa;
116. postuluje stworzenie, z udziałem przedstawicieli Parlamentu, Rady i Komisji oraz pracowników naukowych, wspólnego organu, który zajmie się analizą długoterminowych tendencji i przyszłego rozwoju polityki konkurencji w sektorach przyszłościowych, takich jak gospodarka cyfrowa lub sektor energetyczny;
117. domaga się kompleksowej analizy elementów składowych odpowiedzialnej krajowej polityki podatkowej, w szczególności w odniesieniu do nieuczciwych strategii podatkowych oraz przepisów i zwolnień podatkowych, które zakłócają konkurencję, aby w przyszłości można było podjąć skuteczne działania przeciwko takim praktykom;

o

o o

118. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także krajowym organom ds. konkurencji.
-